Beibl i Blant
yn cyflwyno

Pan greodd Duw bopeth

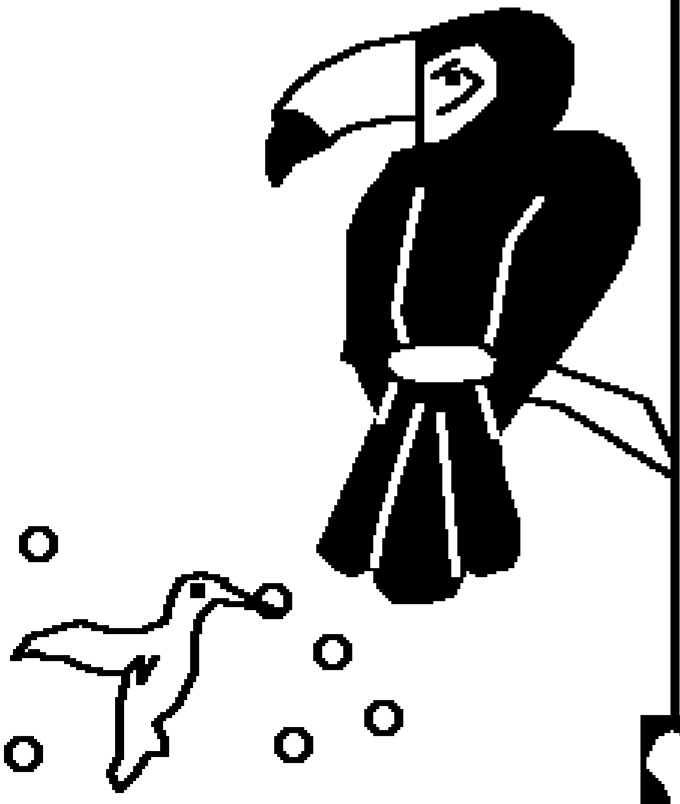

Awdur: Edward Hughes
Lluniau gan: Byron Unger; Lazarus
addaswyd gan: Bob Davies; Tammy S.
Cyfieithydd: Catrin Roberts
Cynhyrchwyd gan: Bible for Children
www.M1914.org

BFC
PO Box 3
Winnipeg, MB R3C 2G1
Canada

©2014 Bible for Children, Inc.
Trwydded: mae gennych hawl i gopïo neu argraffu’r stori hon, ar yr amod nad ydych yn ei gwerthu.

Pwy wnaeth ein creu ni? Mae'r Beibl, Gair Duw, yn dweud sut gychwynnodd y ddynoliaeth. Amser maith yn ôl, creodd Duw'r dyn cyntaf a'i alw'n Adda. Defnyddiodd bridd y ddaear i greu Adda. Pan chwythodd Duw anadl bywyd i Adda, daeth yn berson byw. Cafodd ei hun mewn gardd brydferth o'r enw Eden.

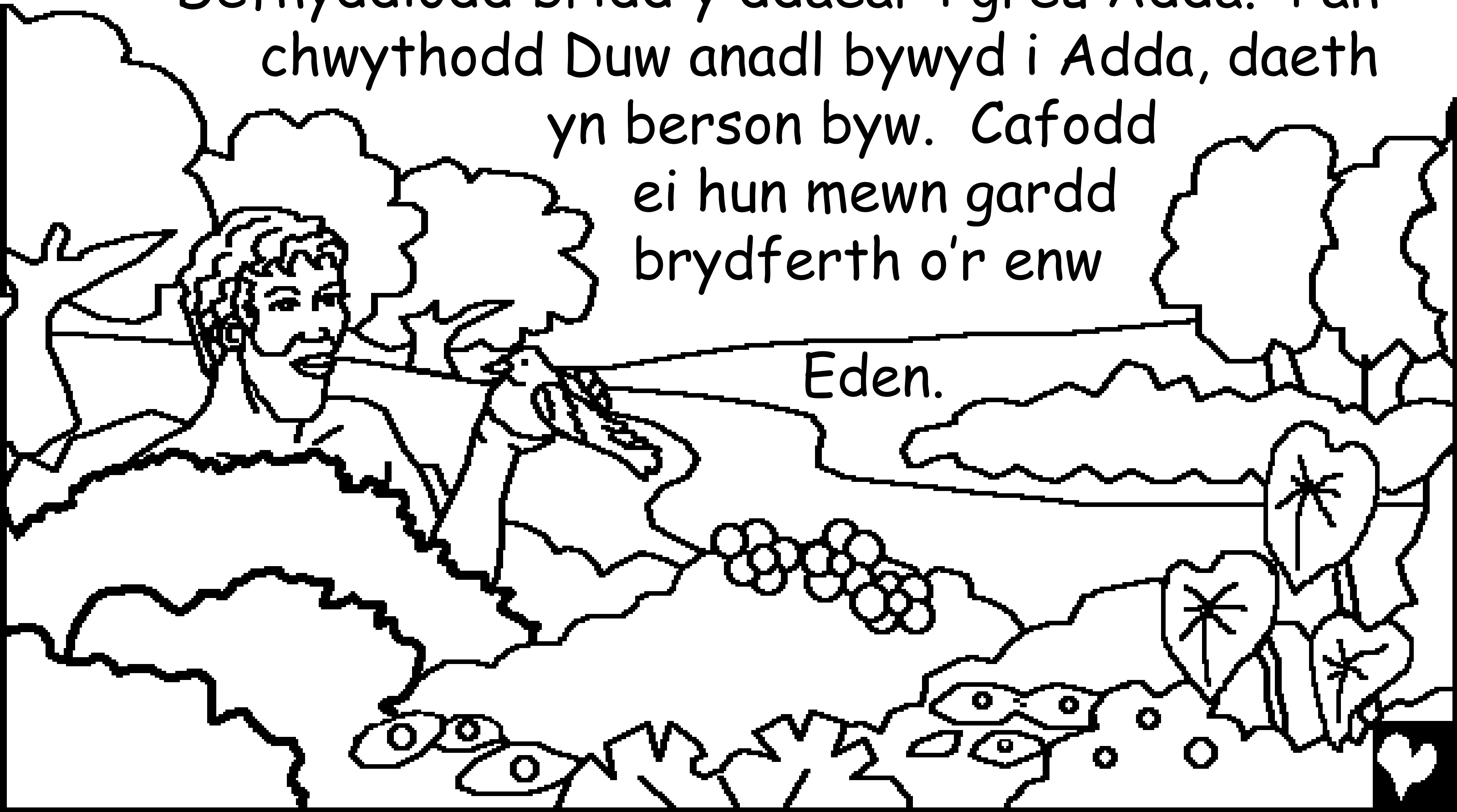

Cyn creu Adda, creodd Duw fyd hardd yn llawn o bethau rhyfeddol. Yn eu tro creodd fryniau a dyffrynnoedd, blodau persawrus a choed tal, adar gyda phlu lliwgar a gwenynod yn suo, morfilod yn ymdrochi a malwod llithrig. A dweud y gwir,

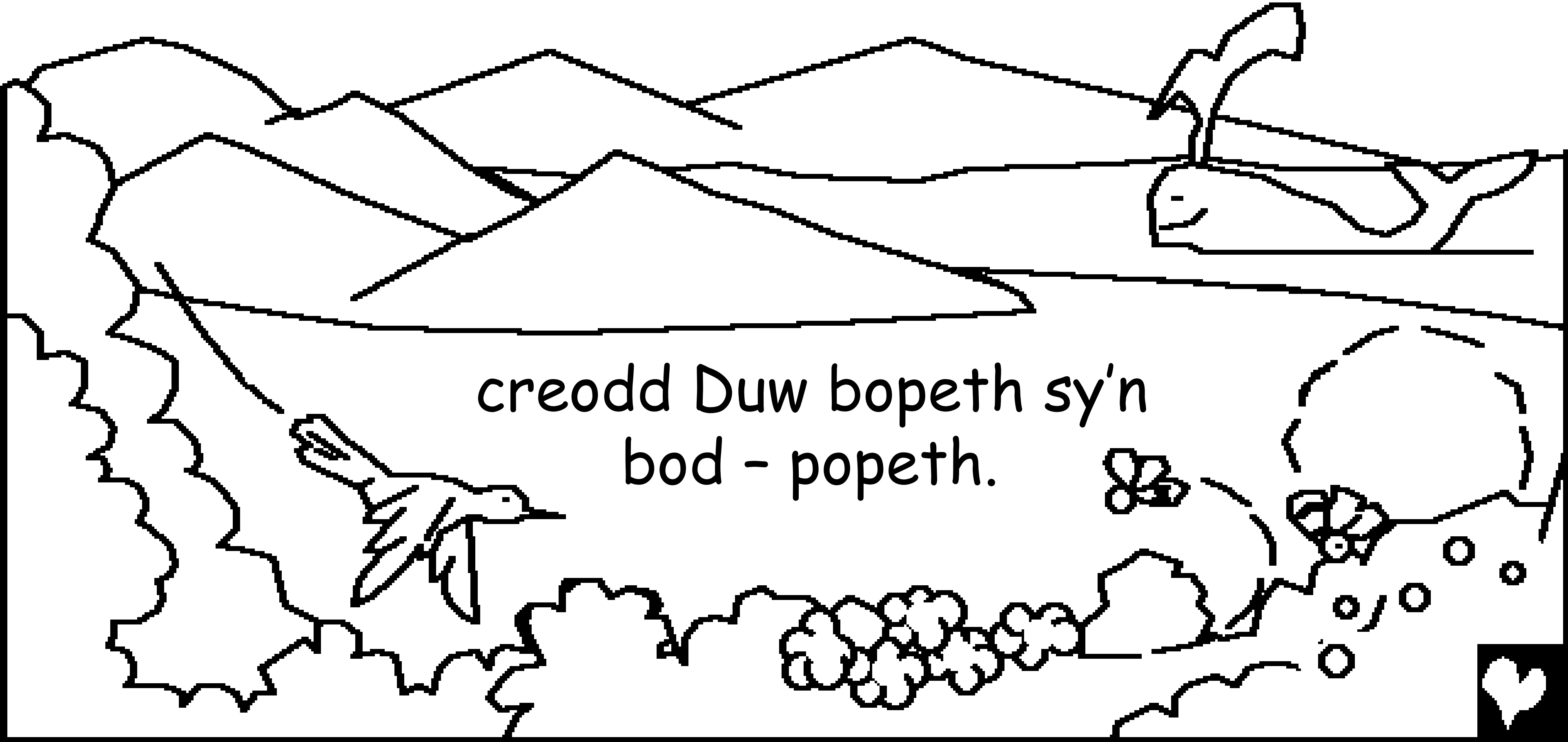

creodd Duw bopeth sy'n bod – popeth.

Ar y cychwyn cyntaf, cyn i Dduw greu unrhyw beth, doedd dim yn bodoli, dim ond Duw. Dim pobl, dim llefydd, dim pethau. Dim. Dim golau a dim tywyllwch. Dim lan a dim lawr. Dim ddoe a dim fory. Dim ond Duw oedd yn bod, Duw sydd heb ddechreuad. Yna dyma Duw yn gweithredu! Ar y cychwyn cyntaf creodd Duw’r bydysawd a'r ddaear.

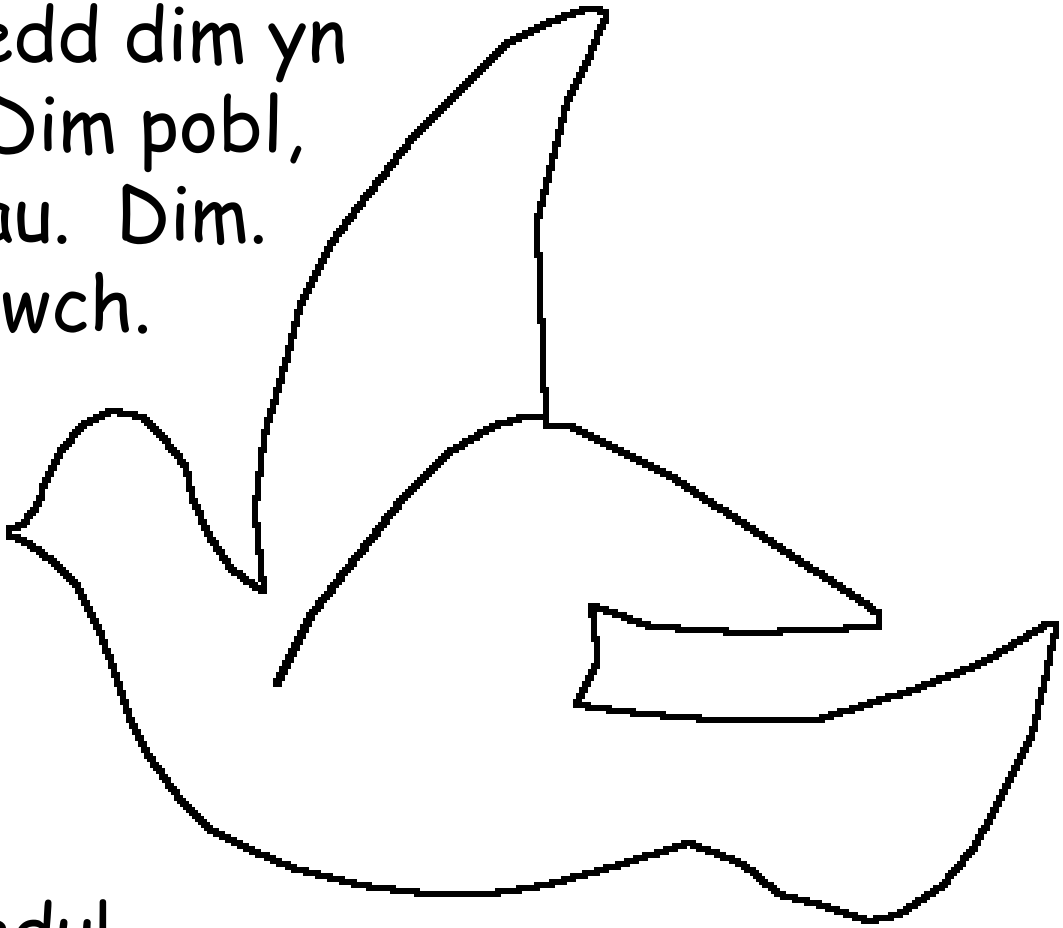

Roedd y ddaear yn anhrefn gwag, ac roedd hi'n hollol dywyll dros y dŵr dwfn. Yna dwedodd Duw, “Dw i eisiau golau!”

a daeth golau i fod. Galwodd Duw'r goleuni yn Ddydd a'r tywyllwch yn Nos. Ac roedd nos a dydd ar y diwrnod cyntaf.

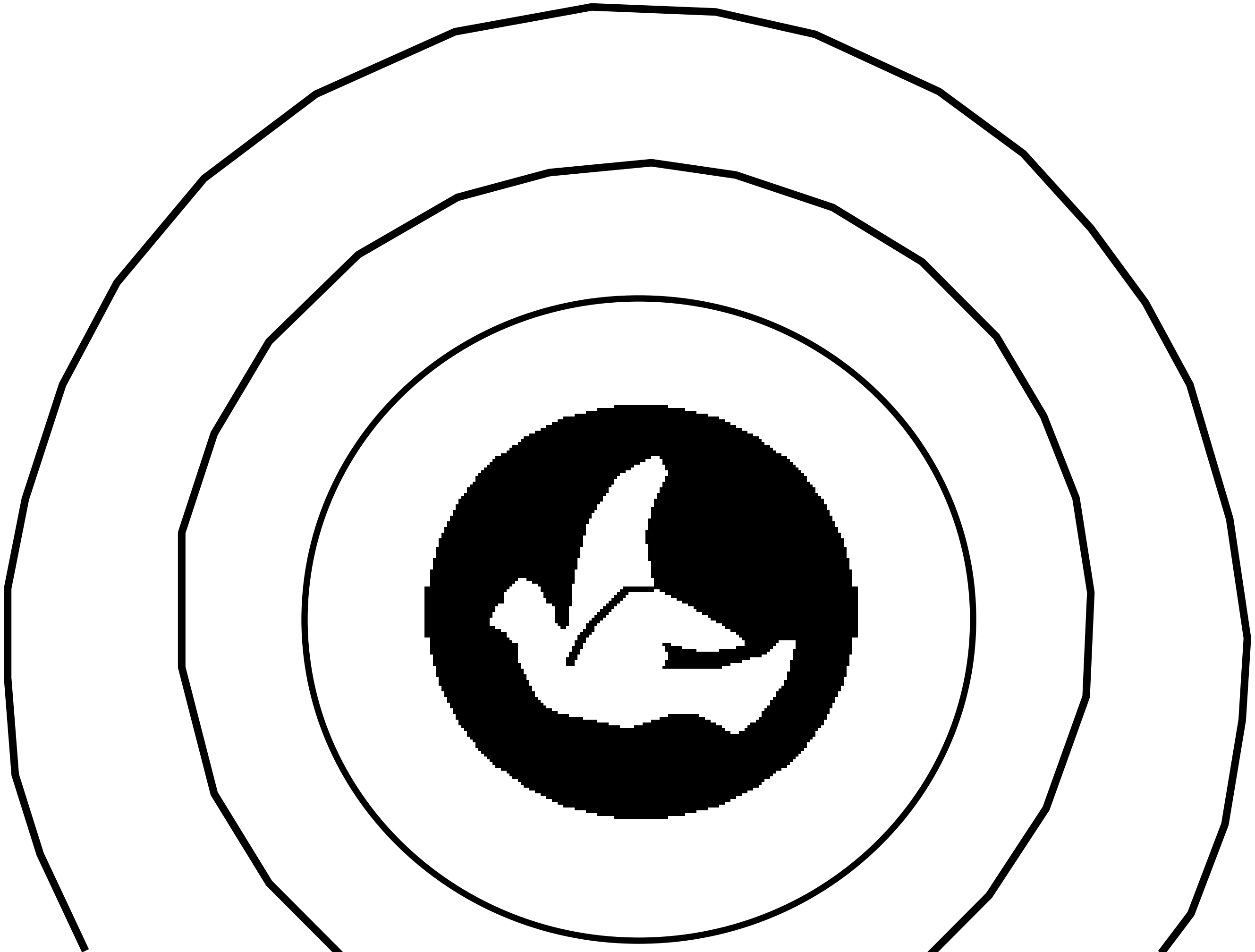

Ar yr ail ddiwrnod, rhoddodd Duw drefn ar ddŵr y cefnforoedd, y moroedd a'r llynnoedd. Ar y trydydd dydd, dywedodd Duw, "Dw i eisiau tir sych". Dyna ddigwyddodd.

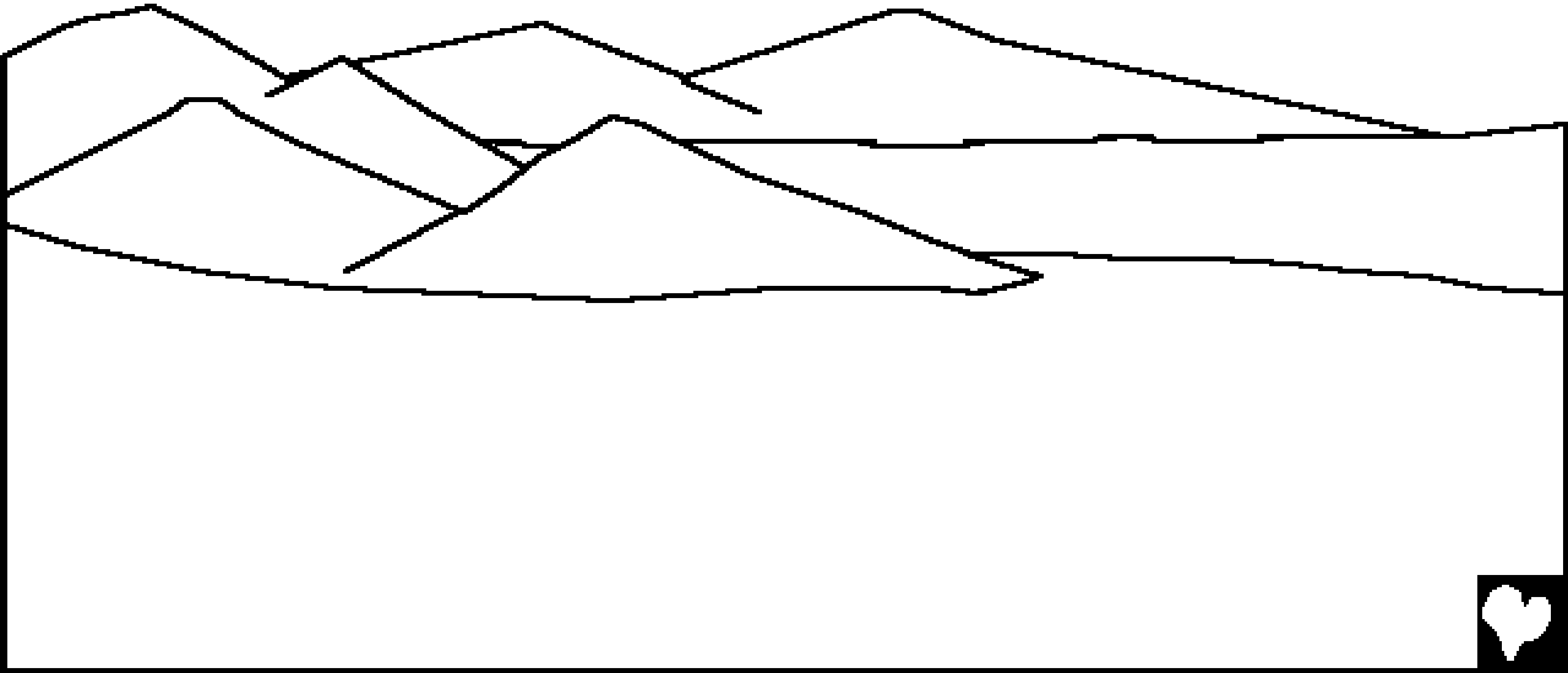

Gorchmynnodd Duw hefyd i'r glaswellt a'r blodau a'r llwyni a'r coed ymddangos. A dyna ddigwyddodd. Ac roedd nos a dydd y trydydd diwrnod.

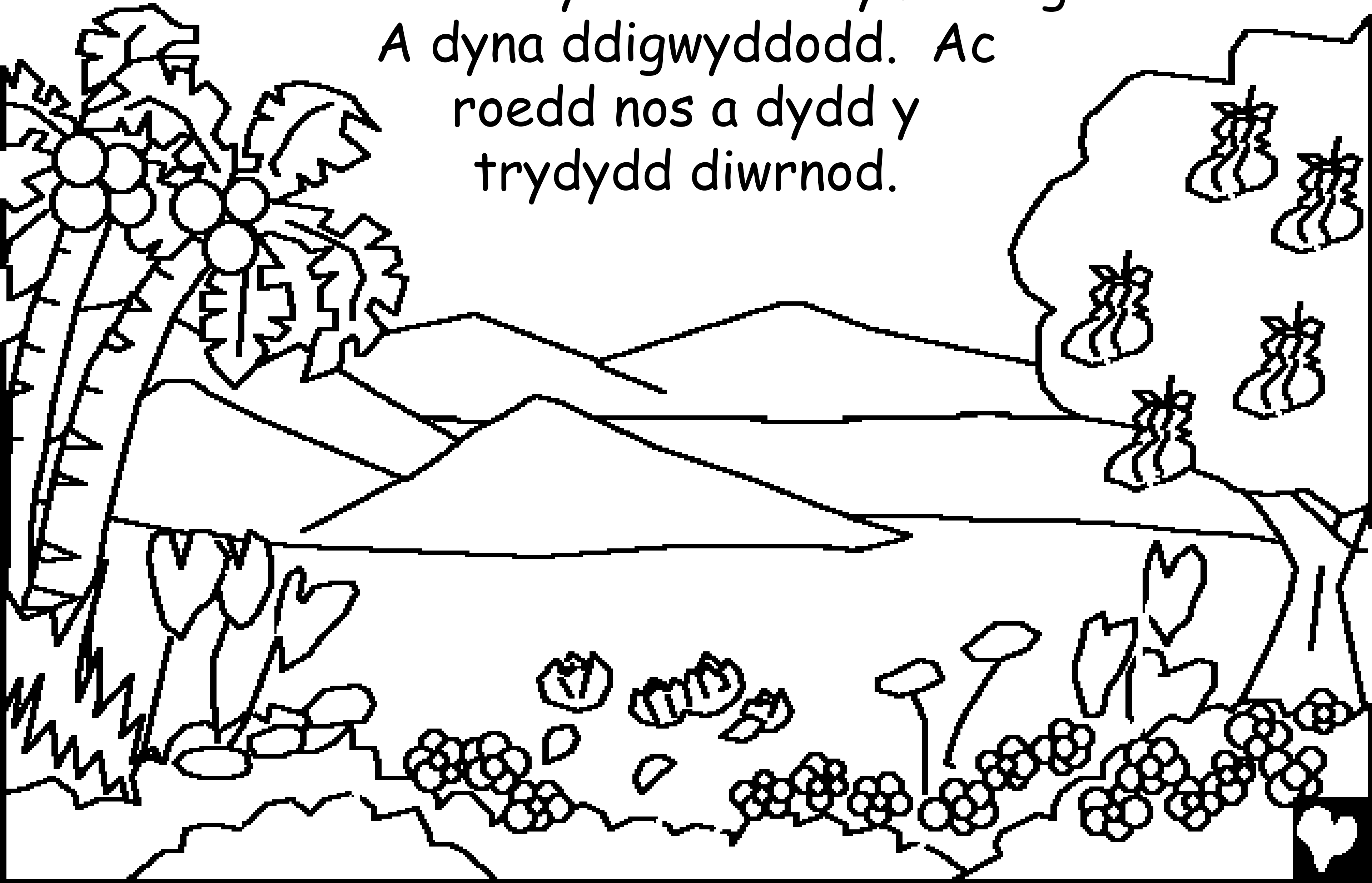

Yna creodd Duw'r haul,
a'r lleuad, a chymaint o sêr
doedd neb yn gallu eu rhifo.
Ac roedd nos a dydd y
pedwerydd diwrnod.

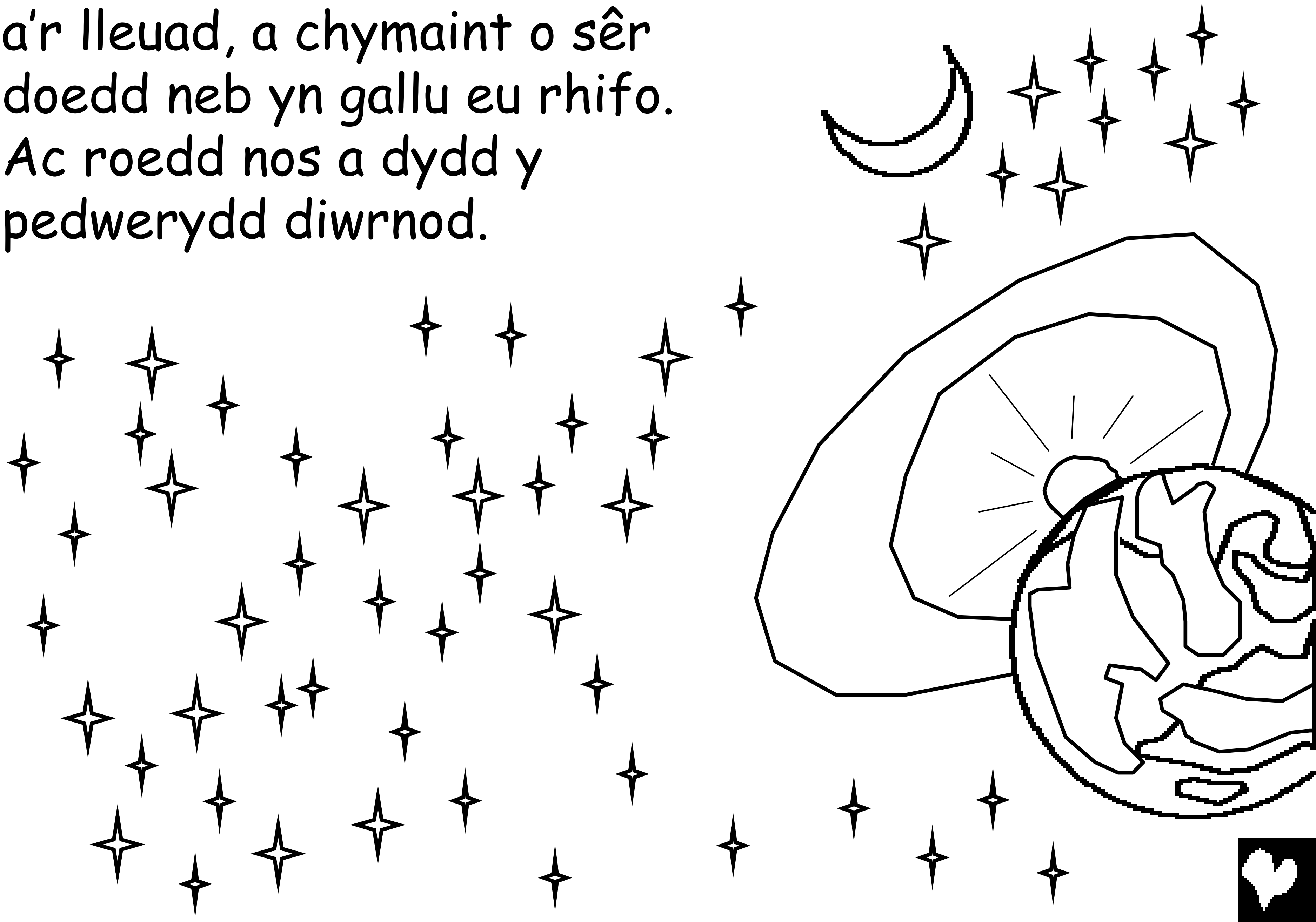

Creaduriaid y môr, y pysgod a'r adar oedd nesaf ar restr Duw. Ar y pumed dydd creodd bysgod cleddyf mawr a phenwaig bach, estrys gyda choesau hir ac adar y si bach hapus. Creodd Duw bob math o aderyn i fwynhau'r tir a'r môr a'r awyr. Ac roedd nos a dydd y pumed diwrnod.

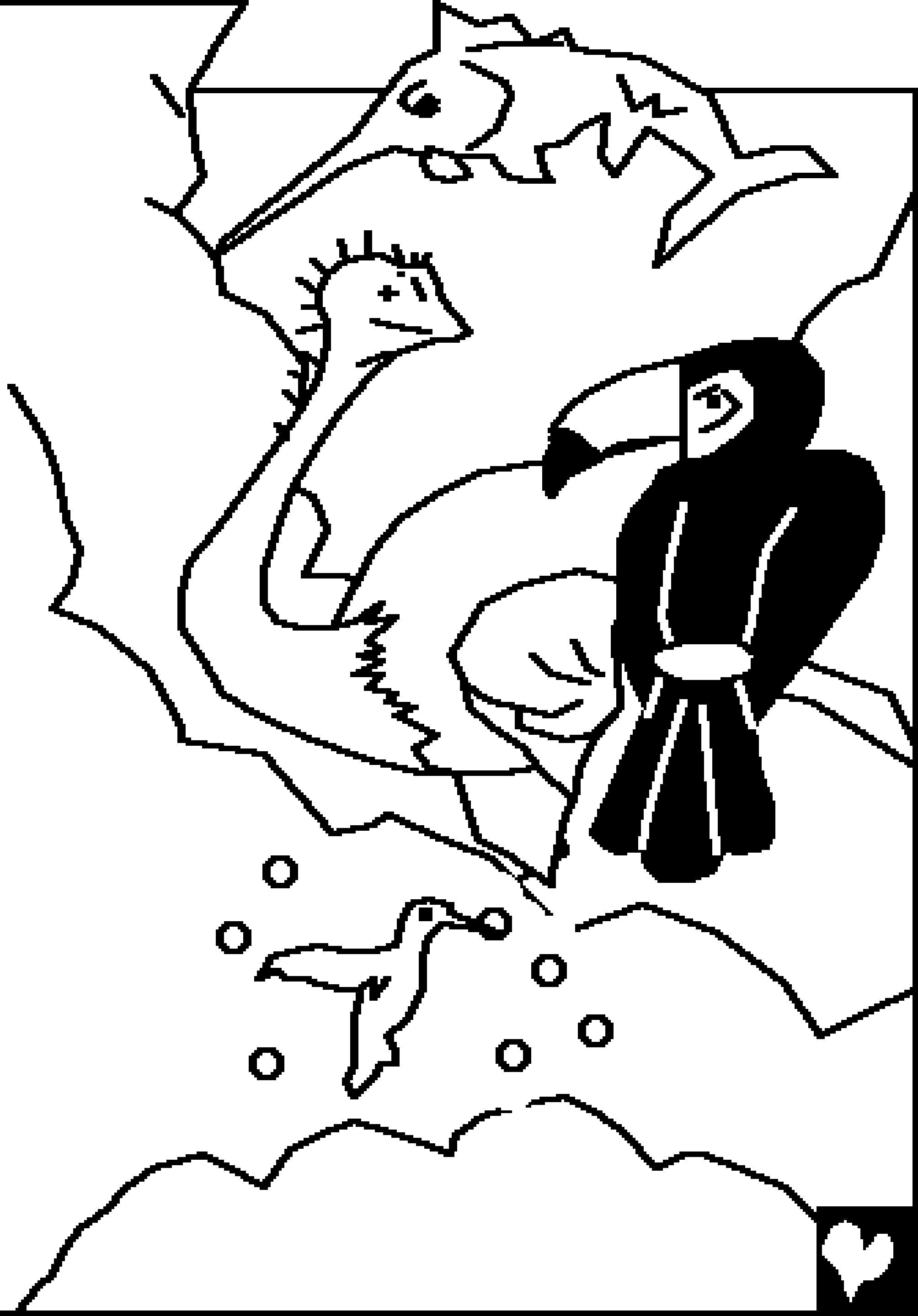

Ar ôl hynny, siaradodd Duw eto. Dywedodd "Dw i eisiau i greaduriaid byw o bob math lenwi'r ddaear..." Daeth pob math o anifail, a phryfaid ac ymlusgiaid gwahanol i fod. Roedd yna eliffantod yn gwneud i'r ddaear grynu, ac afancod prysur. Mwncïod direidus a chrocodeilod trwsgl. Mwydod aflonydd a gwiwerod rhesog digywilydd. Jiraffod hefo coesau hir a chathod yn canu grwndi. Creodd Duw bob math o anifeiliaid y diwrnod hwnnw. Ac roedd nos a dydd y chweched dydd.

Fe wnaeth Duw rywbeth arall ar y chweched dydd – rhywbeth arbennig iawn. Roedd popeth nawr yn barod ar gyfer Pobl. Roedd yna fwyd yn y caeau ac anifeiliaid i'w gwasanaethu. A dywedodd Duw "Gadewch i ni wneud pobl yn ddelw ohonon ni'n hunain, i fod yn feistri sy'n gofalu am bopeth". FELLY DYMA DUW YN CREU POBL AR EI DDELW EI HUN; YN DDELW OHONO'I HUN Y CREODD NHW.

Dywedodd Duw wrth Adda, "Cei di fwyta unrhyw beth o'r ardd. Ond paid bwyta ffrwyth y goeden sy'n rhoi gwybodaeth am bopeth — da a drwg. Pan wnei di hynny byddi'n siŵr o farw."

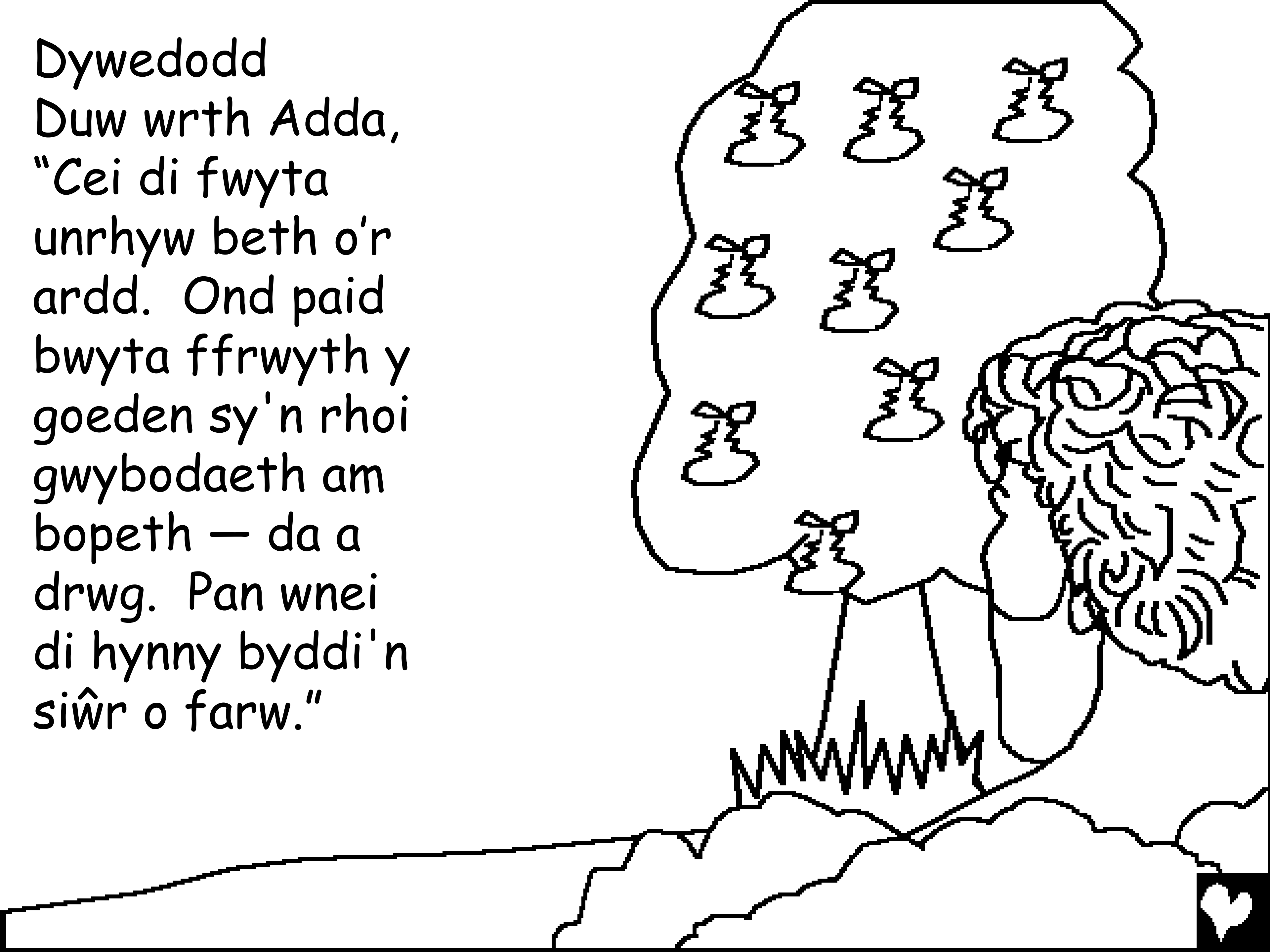

A dywedodd yr ARGLWYDD Dduw, “Dydy e ddim yn beth da i'r dyn fod ar ei ben ei hun. Dw i'n mynd i wneud cymar iddo i'w gynnal.” Daeth Duw â’r holl adar a’r creaduriaid at Adda. Rhoddodd Adda enw iddyn nhw i gyd. Rhaid ei fod yn glyfar iawn i wneud hynny. Ond doedd dim cymar addas i Adda ymhlith yr holl anifeiliaid a’r creaduriaid.

Dyma'r ARGLWYDD Dduw yn gwneud i'r dyn gysgu'n drwm. Cymerodd ddarn o ochr corff y dyn. Wedyn dyma'r ARGLWYDD Dduw yn ffurfio Dynes allan o'r darn oedd wedi ei gymryd o'r dyn. Roedd y ddynes a greodd Duw yn berffaith fel cymar i Adda.

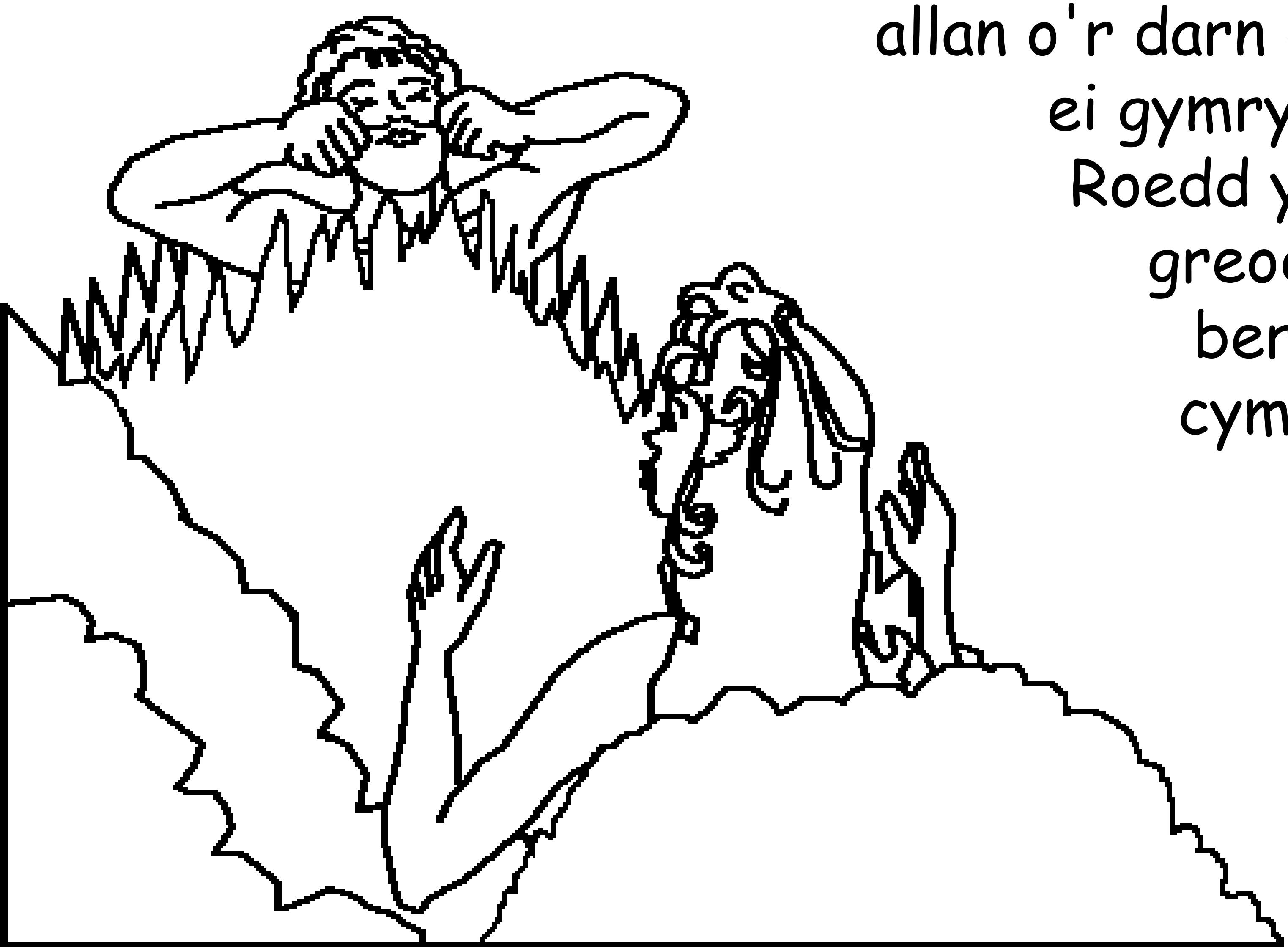

Creodd Duw bopeth mewn chwe diwrnod. Yna bendithiodd Duw y seithfed dydd a'i wneud yn ddiwrnod o orffwys. Yng Ngardd Eden roedd Adda ac Efa ei wraig yn berffaith hapus wrth ufuddhau i Dduw. Roedd Duw yn ARGLWYDD iddyn nhw, roedd yn rhoi popeth roedden nhw ei angen iddyn nhw ac roedd yn Ffrind iddyn nhw.

Pan greodd Duw bopeth

Stori o Air Duw, y Beibl

sydd i'w gweld yn

Genesis 1-2

"Pan ddatguddir dy air, bydd yn goleuo."
Salm 119:130

Y Diwedd

Mae'r stori hon o'r Beibl yn dysgu ni am ein Duw rhyfeddol.
Fe wnaeth ein creu ni, ac mae eisiau i ni ei adnabod.

Mae Duw yn gwybod bod ni wedi gwneud pethau drwg, beth mae e'n galw'n bechod. Cosb pechod ydy marwolaeth, ond mae Duw yn dy garu di gymaint nes ei fod wedi anfon ei unig Fab, Iesu, i farw ar Groes, a chymryd y gosb am dy bechod di. Yna daeth Iesu'n ôl yn fyw a mynd adref i'r Nefoedd! Os wyt ti'n credu yn Iesu ac yn gofyn iddo faddau dy bechodau, mae'n barod i wneud hynny! Bydd yn dod i fyw ynot ti nawr, ac fe gei di fyw gydag E am byth.

Os wyt ti'n credu bod hyn yn wir, beth am ddweud hyn wrth Dduw: Annwyl Iesu, rwy'n credu i ti ddod yn ddyn i farw dros fy mhechodau, a dy fod ti'n fyw eto. Os gweli'n dda, tyrd i mewn i'm bywyd. Maddau fy mhechodau i mi gael bywyd newydd nawr, ac yna un diwrnod bod hefo ti am byth. Helpa fi i fod yn ufudd i ti, a byw fel plentyn i ti. Amen.

Darllena'r Beibl, a siarad gyda Duw bob diwrnod! Ioan 3:16